VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 102 (5641) ◆ Ceturtdien, 1987. gada 27. augustā ◆ Maksā 3 kap.

Preiļu rajona centrālā bibliotēka

NESAMAZINOT darba tempus, labības novākšanā strādā Rušonas padomju saimniecības kombainieri un graudu vedēji. Labi organizēts kalšu darbs.

Priekšgalā izvirzījies Kategrādes iecirknis. Labāko kombainieru skaitā kopš sezonas sākuma ir Aivars Joksts, Aivars Stass, Valdis Kotāns. V. Kotāns bija veiksmīgākais aizvadītajā nedēļā — iekūlis simts tonnu graudu.

Čakli strādā arī graudu vedēji Antons Kivlenieks, Arvīds Baško, Alberts Kancāns, Valērijs Určs.

ATTĒLĀ: kombainieris A. Joksts (no labās) pasniedz kārtējo talonu par piekulto bunkuru autovadītājam V. Určam. A. Joksta kontā — 150 tonnas iekultu graudu.

J. SILICKA foto

Rajona skolotāju konference

Vakar rajona kultūras namā notika skolotāju konference.

Referātu «Par mācību iestāžu, bāzes uzņēmumu un vecāku uzdevumiem skolēnu idejiski tikumiskās audzināšanas nostiprināšanā, viņu patstāvības, iniciatīvas un atbildības veidošanā» nolasīja Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. SOLOVJOVS.

Ziņojumu «Par Padomju Latvijas piektajā skolotāju kongresa izvirzīto uzdevumu izpildes gaitu skolu reformas īstenošanā» nolasīja rajona izpildkomitejas tautas izglītības nodaļas vadītājs J. LAZDA.

Komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs V. VILCĀNS iepazīstināja ar uzdevumiem, kas veicami skolu komjaunatnes organizācijām, īstenojot VĻKJS XX kongresa lēmumus.

Pēc tam konferences dalībnieki turpināja darbu septiņās diskusiju grupās, kur izvērtās interesantas sarunas par problēmām izglītības sistēmā.

Pedagogu kolektīvā tika uzņemti jaunie skolotāji, kā arī apsveikti tie skolotāji, kuri pabeiguši pedagoģisko institūtu neklātienes nodaļas.

Ar nozīmi «PSRS izglītības darba teicamnieks» apbalvoja Preiļu 1. vidusskolas ārpusskolas un ārpusklases darba organizatori R. Lustiku. Ar nozīmi «Teicamnieks tautas izglītības darbā» apbalvoti Līvānu 1. vidusskolas skolotāja M. Kručiņina un Rudzētu vidusskolas skolotājs K. Anspoks. Vairāki skolotāji saņēma Latvijas PSR Izglītības ministrijas un izglītības darbinieku arodbiedrības republikāniskās komitejas Goda rakstus.

Šodien darbs notiek priekšmetu metodiskajās komisijās, kur analizē iepriekšējā mācību gada rezultātus, iepazīstas ar kursos gūtajām jaunākajām atziņām par priekšmeta mācīšanu, skatās jaunākās mācību filmas. Ar skolotājiem tiksies J. Vuškāns no Jēkabpils mežsaimniecības un Salaspils atomreaktora darbinieks M. Beitiņš. Viņi sniegs priekšlasījumus «Draugos ar dabu» un «Atomenerģija un apkārtējās vides aizsardzība».

Rīt tiksies klašu audzinātāji. Galvenais sarunas temats būs gatavošanās Lielā Oktobra 70. gadadienai, latviešu sarkano strēlnieku ieguldījums Oktobra iekarojumu nosargāšanā un mūsu uzdevumi strēlnieku piemiņas saglabāšanā. Par to stāstīs E. Sandoviča — Latviešu sarkano strēlnieku muzeja nodaļas vadītāja.

M. VOLKOVA,
rajona tautas izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja

Kā novākt linus?

Šogad bieži līst, lini ir saveldrējušies, tātad rodas lielas grūtības šīs kultūras novākšanā.

Linu zelmeņa noturību pret veldrēšanos noteic punktos: 5 punkti — lini stāv taisni, 4 — stiebri noliekušies 70 grādu leņķī, 3 — vidējs veldrējums, stiebri noliekušies 45 grādu leņķī, 2 — stiebri noliekušies pret horizontu 20 grādu leņķī, 1 punkts — stiebri pielīkušies zemei.

Novākt linus, kuru veldrējums ir 4 punkti, nesagādā lielas grūtības. Ja veldrējums ir 3 punkti, tad linus ar kombainu novāc no vienas pļāvuma slejas puses stiebru veldrējuma virzienā. Linus ar veldrējumu 1—2 punkti grūti noplūkt. Šādi lini jāvāc ar modernizētu kombainu LK-4 A: tas nodrošināts ar pierīci, kura novērš stiebru uztīšanos. Linus lietderīgi novākt, negaidot nogatavošanos, lai izvairītos no stiebru trūdēšanas un tīruma aizaugšanas ar nezālēm. Jāplūc no vienas pļāvuma slejas puses pretēji veldrējumam vai arī leņķī pret to. Agregāta ātrums jāsamazina līdz 4 — 4,5 kilometriem stundā.

Lai novāktu veldrē sakritušos linus, Vissavienības zinātniskās pētniecības institūts ieteic linu kombainus nodrošināt ar dalītājiem, kuri par 250 milimetriem garāki nekā parastie. Lai plūcējsiksnas labāk satvertu stiebrus, jānostāda minimāls plūkšanas augstums (noregulējot plūcējaparātu un nolaižot traktora piekabes skavas). Pie tam dalītāji nostādāmi tā, ka to galiņi satver gulošos stiebrus, gandrīz neskarot zemi. Apakšējo sānu stieņu galus paceļ virs plūcējskriemeļiem un veltnīšiem, un noregulē tā, lai starp tiem būtu 80—100 milimetrus plata sprauga stiebru padošanai plūcējgultnē.

Plūkšanas tīrību uzlabo, augšējo piespiedējveltnīti paceļot tuvāk galvenajam plūcējskriemelim, tādējādi palielinot stiebru iespīlēšanās zonu. Plūcējveltnīši un šķērstransportiera ķēdes jāsavelk stingrāk nekā parasti. Plūcējsekciju izejās spraugas starp plāksnītēm noregulē ne mazākas par 20 mm. Ja šķērstransportieri aizsprosto samudžinājušies linu stiebri, tad bieži vien izmainās tā pirkstu noliekums (normālā stāvoklī tie noliekti 25 grādu leņķī pret kustības virzienu). Vajadzīgo pirkstu stāvokli iestāda ar caurules gabala palīdzību, ar kuru tos atliec ķēdes un savilkuma zvaigznītes saskares vietā.

Lai jucekņa transportieri neaizsprostotu samudžinājušies linu stiebri, jānoregulē attālums starp to un piekabes priekšējo bortu — apmēram 200 milimetru. Kustīgo iespīlētāju transportieri kopā ar rāmi un atpoņaļošanas trumuļi attālina no kartera — 100 milimetru tālu.

Sarežģīta situācija izveidojusies sēklkopības saimniecībās. Ja veldrē sakrituši augstāko generāciju linu sējumi, lietderīgi tos novākt ar rokām.

N. SOKOLOVA,
Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijas linkopības nodaļas vadītāja, lauksaimniecības zinātņu kandidāte

Sociālistiskās sacensības uzvarētāji

GRAUDAUGU NOVĀKŠANĀ NO 17. LĪDZ 24. AUGUSTAM

Saimniecība	Iegūtās balles	Vieta	Saimniecības vadītājs
«Krasnij Oktjabrj»	233	1.	R. Kavinskis
«Nākotne»	228	2.	R. Borovskis
«Sarkanā ausma»	225	3.	P. Vosorovs
Raiņa	210	4.	R. Kavinskis
Rudzātu p. s.	198	5.	L. Spūlis
«Rīts»	187	6.	V. Vaivods
Oškalna	172	7.	J. Brakovskis
Ļeņina	163	8.	P. Barkovskis
«Vārkava»	152	9.	I. Fedotovs
«Sīļukalns»	152	9.	P. Driksna
«Dubna»	141	10.	J. Laizāns
Dzeržinska	136	11.	P. Elsts
«Zelta vārpa»	132	12.	V. Valters
«Dzintars»	127	13.	S. Malnačs
M. Gorkija	123	14.	J. Stikāne
Aglonas p. s.	121	15.	N. Ivanovs
Rušonas p. s.	116	16.	V. Čodors
Kirova	115	17.	B. Laizāns
Suvorova	75	18.	G. Krasovskis
K. Marksa	70	19.	J. Livmanis

Pārskats

PAR LAUKU DARBU GAITU RAJONA SAIMNIECĪBĀS

līdz 26. augustam

(pēc RARA dispečerdienesta ziņām procentos)

Saimniecība	Novākts graudaugu	Aparta zeme ziemājiem	Novākts linu
Raiņa	58,2	105	55
Rušonas p. s.	53,6	79	*
«Kr. Oktjabrj»	53,3	90	35
Oškalna	39,8	79	14
Ļeņina	39,4	72	33
Dzeržinska	39,2	98	40
«Rīts»	39,0	88	*
Rudzātu p. s.	37,5	66	*
«Zelta vārpa»	37,3	65	*
«Vārkava»	36,5	100	37
K. Marksa	36,4	60	51
«Sark. ausma»	35,9	58	*
«Nākotne»	35,8	70	13
M. Gorkija	34,6	78	42
«Sīļukalns»	34,3	80	38
Suvorova	31,2	76	31
Aglonas p. s.	29,7	95	*
Kirova	28,1	103	33
«Dubna»	27,2	65	10
«Dzintars»	23,5	50	23
RAJONĀ	37,7	76	31

*) — nav iesēts.

ASS SIGNĀLS — ASS SIGNĀLS

Pie partijiskas atbildības!

Ražas novākšanā rajona kolhozos un padomju saimniecībās iestājusies kulminācija. Kā uz LKP rajona komitejas, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas, LĻKJS rajona komitejas un rajona agrorūpnieciskās apvienības aicinājumu šajās dienās maksimāli palīdzēt zemkopjiem atsaukušies šefi?

Uz šo jautājumu atbildi deva rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks, RARA priekšsēdētājs **Viktors Korotkovs:**

— Tikai daži šefības organizāciju un dienestu, rūpniecības un celtniecības kolektīvu locekļi devušies plūkt linus. «Agroķīmijas» rajona apvienības ļaudis noplūca 5 hektārus linu Dzeržinska kolhozā, sakaru mezgla — 4 hektārus Kirova kolhozā. Suvorova kolhoza ļaudīm palīdz izpildkomitejas darbinieki, Raiņa kolhoza — «Lauktehnikas» rajona apvienības, bet «Vārkavai» — partijas rajona komitejas darbinieki.

Bet vairāk nekā 20 šefības kolektīvu vadītāji šajās dienās rāda klaju pasivitāti, neorganizējot tūlītēju palīdzību lauku ļaudīm. Domāju, ka būtu pareizi, ja partijas biroji uz vietām tūlīt atsauktos uz mūsu lūgumu izskatīt šos partijiskās bezatbildības faktus, atgādinātu atseviškiem saimnieciskajiem vadītājiem par vārdu un darbu vienotību, par viņu tiešo vainu darba termiņu neievērošanā.

Kur jūs esiet, šefi no Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta? Jūs sen jau gaida kolhozā «Dubna» ...jūsu nenovāktie 25 hektāri linu. Trikotāžas fabrikas, Jēkabpils autokombināta Līvānu filiāles, rajona patērētāju biedrības, centrālās rajona slimnīcas darbinieki! Kāpēc jūs neievērojiet šefības darbu laiku, vai vēl aizvien atrunāsieties ar kadru trūkumu? Varbūt vienkāršāk izskaidrot šo situāciju ar elementāru atbildības, partijiskās sirdsapziņas deficītu?

Pierakstīja B. ZERNOVS

Jauniešu veikums

Jubilejas gada ražas novākšanā aktīvi iekļāvušies rajona komjaunieši un jaunieši. 132 jaunie kombainieri, 97 šoferi un 9 komjaunieši un jaunieši kolektīvi šodien dzīvo jaunās ražas rūpēs.

Aizvadītajā nedēļā labākais iekūlums starp rajona jaunajiem kombainieriem bija Jānim Rusiņam no «Nākotnes» — 158 tonnas. Šoferu sociālistiskās sacensības priekšgalā izvirzījās Ļeņina kolhoza autovadītājs Arvīds Pastars, kurš pārveda 238 tonnas graudu. Starp komjaunieši un jaunieši kolektīviem labākos rezultātus sasniedza kolhoza «Sarkanā ausma» jaunieši Antona Brica vadībā.

I. JOKSTE,
Latvijas ĻKJS rajona komitejas instruktore

Ieteic pieredzējuši kombainieri

Lai stipri saveldrējušos labību varētu sekmīgi novākt ar tiešo kombainēšanu, kombaina hederam jāpierīko šķīrējpirksti. Tos regulē uz lauka, ņemot vērā augu biezību un augstumu.

Kombaina griezējaparātam pierīko stiebru pacēlājus.

Mitrā augsnē, lai uzlabotu kombaina pārejamību, spiedienu kombaina riepās jāsamazina līdz 0,7 no normālā spiediena.

Lai, plaujot zemu noaugušu labību, labāk savāktu salmus, jāpārkārto kombaina gubotājs. Šim nolūkam kombaina gubotāja dibenā ierīko papildus pirkstus, paņarina apakšējās daļas sānus. Gubotāja aizmugures vārstulim ieteicams divreiz palielināt pirkstu skaitu.

Grūti kuļamu, izretinātu labību visizdevīgāk novākt ar divtrumuļu kombainiem SK—6—11 «Kolos» vai SKD—6 «Sibirjak». Pirmo trumuli noregulē vieglākā darba režīmā (800 — 850 apgriezienu minūtē), bet otro — paaugstinātā režīmā (1 100 — 1 200 apgriezienu minūtē).

(No laikraksta «Sovetskaja Latvija»)

Partijas dzīve: pārskati un vēlēšanas

Paļaujoties uz saviem spēkiem

ĻEŅINA KOLHOZA PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJAS PARTIJAS GRUPĀ, KURA DARBOJAS MEHANIZATORU VIDŪ, IR DESMIT CILVĒKI. TAS NAV DAUDZ. TOMĒR TĀS IETEKME UZ DARBU PRAKTISKO NORISI SAIMNIECĪBĀ IR VISAI JŪTAMA.

Kolhozā kvalitatīvi un labākajos agrotehniskajos termiņos noritēja gan dažādu lauksaimniecības kultūru sēja, gan to tālāka aprūpēšana. Viena no pirmajām rajonā saimniecība izpildīja un pārsniedza arī siena un skābsiena sagatavošanas plānus.

Šos rādītājus savā ziņojumā pārskata un vēlēšanu sapulcē minēja partijas grupas organizators P. Romanovskis. Objektīvi un principiāli viņš ziņoja arī par mehanizatoru — partijas biedru piedalīšanos citās lauksaimniecības darbu kampaņās, par viņu organizatorisko lomu kolektīvā, pildot partijiskos un dienesta pienākumus, nostiprinot kārtību, darba un izpilddisciplīnu.

Partijas grupas sapulcē liela uzmanība tika pievērsta kadru jautājumiem un jautājumam par rezerves izveidošanu uzņemšanai PSKP biedru rindās, par komunistu, kuri dod rekomendācijas, atbildības paaugstināšanu, par partijas uzdevumu izpildi, par komunistu lomu mehanizatoru pārorientēšanā uz jaunu ekonomisko domāšanu atbilstoši PSKP CK jūnija Plēnuma, Latvijas KP CK 25. jūlija plēnuma un nesen notikušā partijas rajona komitejas plēnuma prasībām.

Savas domas šajos jautājumos skaidri un noteikti izteica automehāniķis A. Buks, mehanizators Ē. Znotiņš, šoferis S. Určs un citi biedri. No kritiskām pozīcijām vērtējot sasniegto, viņi norādīja uz vairākiem trūkumiem un kļūdām partijas grupas darbā. Lūk, daži piemēri.

Partijas grupa nepietiekami reagē uz faktu, ka no kapitālā remonta saņemtās saimniecības automašīnas nav izremontētas kvalitatīvi. Par darbu izpildi uzņēmumiem tiek maksātas solīdas summas, bet kolhoza šoferiem un remontatslēdzniekiem nākas no jauna remontēt tehniku, kura atgriezusies no kapitālā remonta. Kolhozam šim nolūkam jāizlieto papildus līdzekļi. Slikti tas ir arī tādēļ, ka stāvoklis joprojām neuzlabojas.

Daudz papildus rūpju mehanizatoriem sagādā nekārtīgā apgādāšana ar nepieciešamajām rezerves daļām, kad darbā nav automehāniķa, kuram bieži vien, pildot dienesta pienākumus, jābrauc komandējumos ārpus kolhoza un pat rajona. Sapulces dalībnieki, kuri runāja debatēs, ieteica šādu izeju no situācijas: mehāniķa prombūtnes laikā uzticēt mehanizatoru apgādi ar rezerves daļām kādai citai atbildīgai amatpersonai.

Partijas grupas sapulce parādīja, ka daudzus jautājumus, kuri uztrauc mehanizatorus, ja vien pietiek gribas un uzņēmības, var atrisināt operatīvi un pašu spēkiem. Lūk, piemērs. Lai nomazgātu automašīnu, agrāk vajadzēja braukt uz Pupājiem, kur atradās vecās mehāniskās remontdarbnīcas. Tas radīja lieku laika un benzīna patēriņu. Tagad, lai nomazgātu automašīnu, vairs nav jābrauc uz Pupājiem — centrālajās remontdarbnīcās radīti visi nepieciešamie apstākļi automašīnu mazgāšanai.

Ražas novākšanas laiks vienmēr saistīts ar dažāda rakstura grūtībām. Šogad plauju sevišķi apgrūtina biežās lietavas. Tāpēc mehanizatori cenšas ar jo lielāku efektivitāti izmantot katru plaušanai izdevīga laika stundu, novākt labību rūpīgi, ar saimniecisku pieeju, strādāt ar pilnu atdevi augu dienu.

Tieši šajā virzienā patlaban arī izpaužas partijas grupas organizējošā loma. Tā vēro un vērtē arī to, kāda situācija ir linu novākšanā. Šī tehniskā kultūra saimniecībā iesēta pavisam 150 hektāros. Diemžēl lielākajā daļā lauku lini ir sagūluši. Tas uztrauc komunistus. Jo vairāk tāpēc, ka daudzi mehanizatori ir aprēķinājuši: ar tehnikas palīdzību iespējams novākt linus tikai 25 hektāros. Tātad — jāmaina linu plūkšanas taktika.

Šādu priekšlikumu klātesošie izteica ar sevišķu noteiktību. Un tas ir pareizi. Lai saveldrētos linus novāktu laikā, kolhozniekiem būs jāliek lietā visi savi spēki un meistarība. Un priekšzīme šajā darbā pirmām kārtām jārāda partijas biedriem.

Partijas grupas komunisti par savu vadītāju atkārtoti ievēlēja P. Romanovski, kurš ir saimniecības galvenais inženieris mehāniķis.

Partijas grupas pārskata un vēlēšanu sapulcē piedalījās Latvijas Komunistiskās partijas CK sektora vadītāja N. Leščinska.

V. LINIŅA,

Latvijas KP rajona komitejas instruktore

Tautas amatniecībai — brīvu attīstību

Atsevišķas ciemu un pilsētu Tautas deputātu padomju izpildkomitejas pēdējā laikā aktivizējušas savu darbu, iesaistot pilsoņus, it īpaši pensionārus un tautas amatniekus, individuālajā darbā. Ne tik sen rajona finansu nodaļa izsniedza rajona centra iedzīvotājam V. Babrim patentu keramikas izstrādājumu individuālajai ražošanai. Jāzeps Skutelis, kurš dzīvo Dzeržinska kolhozā, prot mūrēt krāsnis un veikt daudzus galdnieka darbus. Viņš strādā saskaņā ar darba līgumu. J. Skutelis griezās ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejā pēc atļaujas uzsākt individuālo darbību, un rajona finansu nodaļa izsniedza viņam patentu. Līvānu eksperimentālajā bioķīmiskajā rūpnīcā strādā granīta darbu meistars B. Liepnieks, kuram arī atļauts veikt individuālos darbus.

Rajonā kopumā mēs jau esam izsnieguši 15 pilnvaras individuālajam darbam un 9 patentus. Lai aizpildītu preču deficītu, tautas amatnieki uzņēmušies ražot tādus izstrādājumu veidus kā nūtriju kažokādas cepures, sieviešu un vīriešu virsdrēbes, fotogrāfijas, laivas, galdniecības izstrādājumus un daudz ko citu.

Nesen saņēmām telegrammu no republikas Ministru Padomes. Tajā lasāms, ka maksa par patentiem dažādām individuālā darba veidiem (tai skaitā arī pilsoņu pārvadāšanai ar personīgo transportu) ir pazemināta (līdz 600 rubļiem).

Iespējams, ka arī pie mums, Preiļu rajonā, atradīsies cilvēki, kuri gribēs gūt papildus ienākumus, piedāvājot iedzīvotājiem tieši šo pakalpojumu veidu — pārvadāt pasažierus ar personīgo transportu.

N. NOVIKOVA,

rajona finansu nodaļas valsts ienākumu vecākā inspektore

INTERVIJA AR LĪVĀNU EMBK MĀJBŪVES CEHA MAIŅAS PRIEKŠNIEKU J. PUTNI.

Korespondents: — Visiem kombinātā ir zināms, ko par Līvānu māju kvalitātes problēmām rakstīja laikrakstā «Ļeņina Karogs». Kopš tā laika pagājuši jau trīs četri mēneši. Kā, jūsuprāt, mainījušies pieeja šī jautājuma risināšanai, sociālistiskās sacensības par produkcijas kvalitātes paaugstināšanu organizēšanai maiņas kolektīvā?

J. P. — Nekļūdīšos, ja teiksu, ka sociālistiskā sacensība par Līvānu mājas kvalitātes paaugstināšanu uzņem aizvien ātrāku tempu, kam par iemeslu ne mazākā mērā ir ne tikai kritiskās publikācijas presē, bet arī vispārējais padomju cilvēku darba pacēlums, kāds valda, gatavojoties godam sagaidīt Lielā Oktobra 70. gadadienu.

Māju būves kombinātā daudznacionālajā kolektīvā apvienojušies visdažādāko tautību pārstāvji. Pie mums plecu pie pleca strādā latvieši un krievi, ukraiņi un baltkrievi, lietuvieši un poļi, ļaudis no visām mūsu zemes malām. Viņu vidū ir ne mazums sociālistiskās sacensības par augstu darba kvalitāti līderu. Tie ir detaļu montētājs Aleksandrs Jevsejevs, traktorists Feodosijs Goldovs, operators Roberts Zarāns un citi.

Daudz uzmanības kolektīvā veltī jaunajiem strādniekiem, ieaudzinot viņos tādas jūtas kā atbildību par produkcijas kvalitāti. Kā labi darbaudzinātāji jāmin galvenā konveijera brigadieris Vilis Vēveris, elektroatslēdzniece Anna Pelēķe, māju iekraušanas brigadieris Jāzeps Orbidāns, detaļu montētāji Aloizs Turkupolis un Genādijs Stepanovs. Bagāto ražošanas pieredzi un praktiskās iemaņas viņi cenšas nodot pārējiem strādājošajiem. Bet maiņas kolektīvā pašlaik pavisam ir aptuveni 200 cilvēku.

Pirmsjubilejas sociālistiskajā sacensībā par augstu darba kvalitāti, par taupību un ekonomiju iesaistījušies galdniecības izstrādājumu, koka skaidu plākšņu līmēšanas, jumtu frontonu un paneļu izgatavošanas, galvenā konveijera iecirkņu un vairāku citu iecirkņu kolektīvi.

Pēdējā laikā, manuprāt, izdevies novērst atsevišķas «šaurās» vietas cīņā par kvalitāti, kuras agrāk tika apspriestas strādnieku sapulcēs un rajona laikraksta publikācijās. Piemēram, jau tik apnikušais un bēdīgi slavenais jautājums par galdniecības izstrādājumu iecirknī izmantojamo kokmateriālu zemo kvalitāti, kā arī par pašu galdniecības izstrādājumu zemo kvalitāti.

Daļa no iecirknī nonākušajiem dēļiem bija zemas kvalitātes, neatbilda standarta prasībām. Dēļi bieži vien ir zaraini, nevienādi pēc biezuma un citiem izmēriem. Protams, šajā lietā jau visu uzreiz kā pēc burvju nūjiņas mājiena neizmainīt. Tāpēc uzdevumu risinājām kompleksi. Pastiprinājām ieejas kontroli. Sākām pielietot pareizākas un taupīgākas metodes koksnes žāvēšanā. Ieviesām ražošanā atsevišķas jaunas tehnoloģiskās operācijas. Piemēram, zaraino dēļu spraugu aizdrīvēšanā. Nesen jumtu frontonu un paneļu izgatavošanas iecirkņa meistars Aleksejs Kinašs iesniedza speciālistu izskatīšanai savu racionalizācijas priekšlikumu pirms žāvēšanas starp dēļiem izvietoto starpliku shēmas izmainīšanā. Jauninājuma būtība ir šāda: žāvēšanas iecirknī dēļi mazāk izliecas, tie kļūst tehnoloģiski vairāk piemēroti darbam pēc žāvēšanas.

Ne mazums piezīmju no tehniskās kontroles puses (un par to rakstīja savā laikā rajona laikraksts) mums nācās dzirdēt Līvānu māju logu un durvju nehermētiskuma dēļ. Griežoties redakcijā, pie mums kombinātā un citās instancēs, Līvānu mājās dzīvojošie ziņoja, ka pat neliela lietus laikā caur logiem telpās iekļūst mitrums, kurš sasūcas paneļos zem logu ailēm, un tie sāk pūt. Tagad, šķiet, arī šīs problēmas risināšana pavirzījusies uz priekšu.

Mēs ieviešam ražošanā jaunu hermetizējošu mastiku buteprolu, uzklājam to nevis ar rokām, kā agrāk, bet gan izmantojam šim nolūkam speciālu aparatūru. Šajā lietā svarīgu ieguldījumu devuši ceha tehnologs Julijans Armuška, strādnieki Vladimirs Aleksejenko, Ēvalds Putniņš un citi strādājošie. Iepriecina arī tas, ka kombinātā beidzot noņemts ražot jaunajām mājām logus ar vēdlodziņiem. Plāno, ka vēdlodziņš būs katrā no visiem vienpadsmit Līvānu mājas logiem, pat augštāva logā.

Korespondents: — Sakiet, lūdzu, kādas piezīmes par jūsu produkcijas kvalitāti tehniskās kontroles nodaļas kontrolieri jums adresē pašlaik?

J. P. — Piezīmes no tehniskās kontroles nodaļas darbinieku puses, protams, ir: darbs paliek darbs. Par to, ka šādas piezīmes vēl aizvien nākas dzirdēt, vainojama ne jau kontrolieru piekasīšanās, bet gan ražotāju negodīgā attieksme pret darbu. Nevienam nav noslēpums, ka daži mūsu darbinieki vēl joprojām nav pārkārtojušies strādāt pēc labākās sirdsapziņas.

Dažas tehniskās kontroles dienesta izteiktās piezīmes saistītas ne tikai ar kvalitātes jautājumiem, bet arī ar tehnoloģijas neplīnīguma problēmām. Piemēram, diezgan bieži tehniskie kontrolieri uzrāda brāķi, kas radies, apstrādājot detaļas ar frēzmašīnām. Un šī brāka galvenais iemesls — nav pareizi noregulētas vārpstas. Labākie tehniskās kontroles nodaļas darbinieki, kuri strādā mājbūves cehā, kā Zoja Kolale, Natālija Lelause, kā arī Zenta Valpētere un citi, uzrādot brāķi un brākdarus, ir uzstājīgi un principiāli, nelokāmi cīnās par Līvānu māju kvalitātes paaugstināšanu. Par šo māju toksiskuma problēmu un pasākumiem tā apkarošanā pašlaik nerunāju, tas ir īpašs sarunu temats.

Korespondents: — Un citas grūtības?

J. P. — Tādas ir. Cilvēki, piemēram, sūdzas, ka Līvānu mājās ziemā ir auksti. Te darba vēl daudz. Nepieciešams stingri ievērot siltumizturošo komponentu pielietošanas tehnoloģiju. Labāk jāhermetizē Līvānu māju griesti. Griestu noklāšanas ar stikla vati tehnoloģija ir tāda, ka strādniekiem gribot negribot to nākas mīdīt ar kājām. Bet sapresēta stikla vate kļūst nevis par hermetizētāju, bet drīzāk gan par siltuma un aukstuma vadītāju. Šī problēma leinteresēja racionalizatoru Alekseju Kinašu, kuru es jau minēju. Viņa racionalizācijas priekšlikuma, kuru par tādu nez kāpēc neuzdrošinās nosaukt atsevišķi speciālisti, ideja virzīta tieši uz to, lai saglabātu virs griestiem noklātā stikla vates slāņa hermetizējošās īpašības. Daudzi kombināta darbinieki, kuriem tiešām rūp Līvānu māju kvalitāte, iesniedz ne mazums priekšlikumu, kā pilnīgot tehnoloģiju, pastiprināt kontroli ražošanā.

Esmu tālu no domas, ka Līvānu māja tās pašreizējā izpildījumā jau vērtējama kā mūsu produkcijas ideāls paraugs. Lai gan kvalitātes paaugstināšanas ziņā pēdējā laikā darīts diezgan daudz. Ideāla pagaidām vēl nav. Taču, ja pie šī darba kersimies visi kopējiem spēkiem, panākt iespējams daudz. Līvānu mājai jākļūst komfortai gan vasaras, gan ziemas apstākļos.

Pierakstīja Z. BURIJS

Mudināt ikvienu

RAJONOS, AR KURIEM SACENŠAMIES

... Dāsns galds rotā māju

Uzskatu, ka šis pazīstamais sakāmvārds ir teikts par Rēzeknes maizes kombināta veikalu. Tik tiešām, veikala nelielā telpa ar spoguļvitrīnām vis nevilina. Taču kombināta strādnieki ir apmierināti, jo šeit var nopirkt svaigu cūkgaļu un aitas gaļu, dzīvas zivis — karūsas vai karpas, bet sākot ar aprīli — zaļos lokus, sākot ar jūniju —svaigus gurķus un tomātus... Visu ražo paligsaimniecībā, kurai ir tāds pats statuss kā citiem uzņēmuma ražošanas iecirkņiem.

Tas viss sākās pirms septiņiem gadiem — ar dažiem sivēniem, kurus nolēma nobarot ar ražošanas atlikumiem. Taču ar šo baribu nepietika. Tad arī meta aci uz 40 hektāriem smilšainās zemes, kur kolhozs, ja ko arī sēja, tad ieveāca vien sēklas tiesu. Kapitāli izremontēja divas pamestas pussabrukušas fermas. Nometināja tur rukšus un bullēnus.

Nopirka, izremontēja, uzbūvēja — tas tikai pasakāms viegli. Kur lai kombināts ņem jaunlopus? Apbraukāja plašu apkārtni, lūdzot pārdot izbrāķētos. Voldemārs Novokšanovs — oficiāli direktora vietnieks sadzīves jautājumos, bet neoficiciāli — paligsaimniecības direktors, darbu vadītājs, zootehniķis un sagādnieks vienā personā — kaimiņos, Ludzas rajonā, bija noskatījis veselu kalnu izbrāķētu paneļu, siju un sadauzītu ķiegeļu, kas tur palikuši pēc lielā cūkkopības kompleksa uzcelšanas. Rēzeknieši palīdza atdot būvmateriālus viņiem. Aizveda visu un lika lietā.

Attapība un neatlaidīgs darbs palīdzēja uzņēmigajam V. Novokšanovam organizēt komposta gatavošanu un savākt šādu tādu tehniku. Un smiltāji pārveidojās. Pagājušajā gadā mieži 28 hektāros deva 35 centnerus ražas no katra hektāra. Šogad nebūs mazāk.

Pirms trijiem gadiem zivsaimniecība «Nagli» atteicās no tai piederošās tālās zemes Rāznas ezera apkaimē: 100 kilometrus tik vienkārši neizbraukāsi, pie tam zeme tur ir mazvērtīga. Ari kaimiņu padomju saimniecība negribēja to pieņemt. Izlūdzās maizes kombināts...

Tiesa, aramzeme klāt nenāca, bet šajās platībās plauj sienu. 70 hektārus aizņem zivju dīki. Šajos tālajos laukos saimnieko bijušais zveinieks, tagadējais pensionārs Irinejs Markovs. Konā ar vinu ir septiņi strādnieki. Šogad viņi jau savākuši apmēram 60 tonnas siena, kopj dīķus un pieskata aitas.

Pagājušajā gadā kombināta paligsaimniecība pārdeva saviem darbiniekiem aptuveni 70 tonnas gaļas. Par diviem rubļiem kilogramā. Apmēram 10 tonnas gaļas tika nārdots valstij. Svaigas produkcijas netrūkst arī šogad.

— Es vērīgi lasīju PSKP CK jūnija Plēnuma materiālus, — saka Voldemārs Novokšanovs. — pat izrakstīju sev visu, kas attiecas uz paligsaimniecībām. Domāju, ka tagad mums būs vieglāk atrisināt daudzus finansu un ekonomiskos jautājumus. Taču bagāžām vēl stingri vien izjūtu dažādu, nereti novecojušu instrukciju un priekšrakstu valgus...

V. Novokšanovam ir daudz ieceru. Daudz vērtīga tagad var izdarīt ar valsts atbalstu. Bijuši labai iniciatīva un uzņēmība, tātad tas, kā Rēzeknes maizes kombināta vadītājiem netrūkst.

M. NIZINSKA,

LATINFORM korespondente

Kurš siers vislabākais?

Aizvadītajā nedēļā agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcā divas dienas pulcējās siera gatavošanas meistari. Šeit notika republikāniskais sieru konkurss-skate. Uz to bija ieradušies pārstāvji no visām republikas sierotavām, kā arī ciemiņi no kaimiņu republikām — Lietuvas un Igaunijas. Bija sarīkota sieru izstāde, tos varēja degustēt.

Rūpnīcas zālē notika sanāksme, kurā tika apspriesti siera ražošanas jautājumi un problēmas. Kā atzīmēja tās dalībnieki, viens no iemesliem, kāpēc iedzīvotāji nereti vēl saņem ne visai garšīgu sieru, ir tas, ka piens, kuru ražotājiem piegādā kolektīvās saimniecības, ir netīrs, ar ķīmiskiem piemaisījumiem un paaugstinātu skābumu. No tāda piena labu sieru izgatavot nav iespējams. Sanāksmē apsprieda arī siera ražošanas jaunā valsts standarta projektu, kā arī citus ar siera ražošanas pilnveidošanu saistītos jautājumus.

Agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektora pirmais vietnieks Pēteris Zukulis izteicās par to, ka piena ražotājiem un siera izgatavotājiem jāpanāk ciešāka sadarbība, ka Preiļu siera rūpnīca ir spējīga atgūt savu labo slavu un atsākt Čedaras siera izlaidi, turklāt atbilstoši pasaules labākajiem standartiem.

Zūrijas komisija izvērtēja izstādītos sierus. Par labākajiem tā atzina Valmierā, Trikātā un Preiļos ražotos.

Noslēgumā siera rūpnīcas pašdarbnieki sniedza koncertu.

ATTĒLĀ: sanāksmes dalībniekus uzrunā agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektors R. Kavinskis.

J. SILICKA teksts un foto

„Kosmiskā" adrese Rīgā

Koka savrupnams piekainē kādā Pārdaugavas pagalmā tagad kļūs par ievērojamu vietu Latvijas galvaspilsētā. Nams, kur savus bērnības un jaunības gadus pavadīja Frīdrihs Canders, kļuvis par memoriālo muzeju. 21. augustā, izcilā inženiera, raķešu būves un kosmiskās tehnoloģijas teorētiķa 100. dzimšanas dienas priekšvakarā, pabeigta viņa dzīvei un darbībai veltītās ekspozīcijas sagatavošana. Ekspozīcija izvietota septiņās istabās divos stāvos. Restauratori, celtnieki un mākslinieki veltījuši ne mazums pūļu, lai atjaunotu mājas plānojumu un piešķirtu tai tādu ārējo izskatu, kāds bija gadsimta sākumā. Muzeja darbinieki savukārt atraduši un izvietojuši materiālus, kas ilustrē ne tikai slavenā novadnieka biogrāfiju, bet arī cilvēka sapni par Visuma iekarošanu no senseniem laikiem līdz mūsu dienām.

Savdabīgs ekspozīcijas ievads ir gleznas, kas noskaņo uz «kosmiskās stīgas». Tajās Rīgas akvārelists J. Žvirbulis iedzīvinājis savus priekšstatus par raķešu būves pioniera idejām. Fantāzija ļet roku rokā ar precīzajiem aprēķiniem, shēmām, uzmetumiem un projektiem, ko F. Canders radījis dažādos savas dzīves periodos, sākot ar studenta gadiem. Zinātnieka vēstuļu un rokrakstu kopijas, diapozitīvi, ko viņš demonstrēja savās lekcijās, atrodas līdzās ģimenes fotogrāfijām un grāmatām no bibliotēkas, kas piederēja viņa tēvam — mediķim ar plašu redzesloku, kurš aizrāvās ar dabaszinātnēm. Starp eksponātiem var aplūkot arī viņam piederējušo telpisko Saules sistēmas modeli (saturnāriju).

Muzeja apmeklētāji varēs iepazīties arī ar dažādu F. Candera projektēto lekārtu un lidaparātu maketiem. Muzejā darbosies konsultantu padome, kurā ietilps pazīstami republikas zinātnieki un speciālisti.

S. SPUNGINS,
LATINFORM korespondents

Vēstule ar komentāru

Cilvēki gaida kurināmo

«Šī gada martā iesniedzu pieteikumu ar lūgumu ziemā nodrošināt mani ar malku. Tagad ir jau augusts, bet malkas kā nav, tā nav, lai gan es ik mēnesi par sevi atgādinu. Man saka — nav limitu. Taču mani tāda atbilde neapmierina». — redakcijai raksta Lielā Tēvijas kara veterāns, līvānietis F. Cišs.

Viņa vēstule redakcijas pastā nav vienīgā. Tāpēc, acīmredzot, laiks runāt par rajona iedzīvotāju apgādi ar cieto kurināmo kā par problēmu, kura mākslīgi «uzpūsta», pateicoties atsevišķu amatpersonu bezdarbībai. Un jārunā nopietni.

Sākumā nedaudz aritmētikas, kura palīdzēs ilustrēt patieso stāvokli. Gadā Līvānu pilsētai iedalīti fondi 1 325 kubikmetriem malkas. Jau šodien izlietoti 882 kubikmetri. Nav grūti izskaitļot, ka līdz gada beigām palikuši tikai 343 kubikmetri. Rindā pēc malkas pierakstījušies 205 cilvēki. Jāsecina, ka atbilstoši esošajiem fondiem varēs apmierināt tikai 30 cilvēku prasību pēc malkas. Pašlaik tiek tērēti nu jau ceturtā ceturkšņa fondi, bet starp rindā esošajiem ir arī tādi, kuri iesnieguši pieteikumus jau februārī.

Bet tagad pamēģināsim iejusties Līvānu pilsētas cietā kurināmā pārdevējas Renātes Šeflere rūpju lokā.

— Vienīgo izeju es redzu papildus fondu iedalīšanā, diemžēl tos mums neizsniedz. Neskatoties uz to, ka esam lūguši jau vairākkārt. Daugavpils starprajonu kurināmā bāzes direktors Stunža atrunājas, ka šis jautājums jārisina rajona un pilsētas izpildkomitejām. Pilsētas izpildkomitejā man teica, lai vedot ceturtā ceturkšņa fondus, bet direktors protestē, jo nedrīkst apsteigt plānoto fondu izlietošanu. Līdz pat šai dienai jautājums tika risināts sarunu formā. Tagad griezos pilsētas izpildkomitejā rakstiski. Gaidu atbildi.

Runas par to var būt bezgalīgas, jo, ņem kuru jautājumu gribi, to risinot, tik un tā iekļūsi problēmu labirintā. Patiesībā tas ir labākais paraugs, kā, pielietojot «kompleksās pieejas metodi», jautājumus nerisināt vispār.

Piemēra pēc pievērsīsimies organizācijai, kura pieved iedzīvotājiem malku. Izrādās, kā teica R. Šeflere, Daugavpils kurināmā bāze un Daugavpils mežrūpniecības saimniecība nav noslēgušas līgumus par malkas piegādāšanu pasūtītājiem. Motivējums: nav transporta. Bāze ir ar mieru izkraut malku speciālā laukumā. Tomēr arī šeit ir savs «bet». Vajadzīgs sargs, bet štatu sarakstos šāda likme nav paredzēta. Rezultātā — ne laukuma, ne malkas. Bēdīgs stāvoklis arī brikešu piegādē.

Visas šīs problēmas, kas krājušās gadiem ilgi, tiek risinātas, spriežot pēc pašreizējās situācijas, bez jebkādas noteiktas programmas, bet ar vienu rāvienu un uz ātru roku. It kā šiem dienestiem galvenais būtu strādāt plāna un procentu dēļ nevis dzīvu cilvēku labā, kuriem vajadzīgs siltums — gan morāli, gan fiziski.

Tādēļ nav citas izejas, kā vienīgi izstrādāt pārdomātu un perspektīvu sadarbības plānu. Tomēr — šī plāna izstrādāšana ir nākotnē veicams uzdevums, bet kurināmais cilvēkiem vajadzīgs jau šodien.

L. KUZMINA

Visu un katra uzdevums

Padomju veselības aizsardzības sasniegumi ir nozīmīgi un neapstrīdami. Taču pēdējā laikā parādījušās negatīvas tendences, iezīmējusies zināma atpalikšana. Uz trūkumu novēršanu un progresa paātrināšanu šajā svarīgajā jomā vērsts PSKP CK un PSRS Ministru Padomes projekts.

Zīmīgi, ka pirmajā vietā projektā izvirzīta prasība paaugstināt profilakses efektivitāti. Latvijā jau trīs gadus visi iedzīvotāji ik gadus tiek dispanserizēti pēc republikā izstrādātas sistēmas. Rezultātā ievērojami uzlabojusies plaši izplatīto slimību agrīna diagnosticēšana un ārstēšana, samazinājusies mirstība ar tām. Profilakses darbā aktīvi jāiesaistās ikvienam medicīnas darbiniekam neatkarīgi no specialitātes un ieņemamā amata, rādot personisku paraugu veselīga dzīvesveida ievērošanā.

Sevišķi nobriedusi nepieciešamība pēc pārkārtošanās medicīnas zinātnē, kura patlaban pietiekami nepalīdz praktiskajai veselības aizsardzībai. To galvenokārt nosaka nepareizā plānošanas sistēma, kam ir tikai uzskaites raksturs. Plānošana jāveido kā praktiskās veselības aizsardzības sociāls pasūtījums zinātnei, jāizstrādā aptverošas zinātniskās pētniecības darbu programmas, jākonkretizē to ieviešana. Mūsu republikā meklē jaunas organizatoriskas formas, kas paātrinātu zinātnieku ieteikumu izmantošanu. Piemēram, ir izveidotas un sekmīgi darbojas 33 mācību, zinātnes un prakses apvienības galvenajās medicīnas specialitātēs.

Aktuāla problēma ir nepieciešamība nekavējoties apgādāt veselības aizsardzības iestādes ar modernām iekārtām. Lai to realizētu, jāpanāk kvalitatīvs lēciens medicīnas rūpniecībā, kuras produkcija patlaban stipri atpaliek no pasaules līmeņa. Tas savukārt rada vēlēšanos par katru cenu iegādāties ārzemēs ražotu aparatūru. Acīmredzot ir pienācis laiks izskatīt jautājumu par tādu nomas punktu vai biroju izveidošanu, kuros varētu saņemt dārgas iekārtas uz zinātniski pētniecisko darbu veikšanas laiku.

V. UTKINS,
medicīnas zinātņu doktors, profesors, Latvijas PSR Veselības aizsardzības ministrijas republikāniskā pulmonoloģijas centra vadītājs

(LATINFORM)

Atbild jurists

«Esmu pensionārs, — tā pie redakcijas griežas Jersikas ciema iedzīvotājs J. Jaudzems, — taču turpinu strādāt. Divus ar pus gadus saņēmu algu, kas lielāka nekā pašreizējā. Tagad es strādāju daudz vieglāku, tāpēc arī zemāk atalgotu darbu. Gribētu zināt, vai man drīkst aprēķināt pensiju pēc iepriekšējo divarpus gadu algas?»

Uz lasītāja jautājumu atbild Preiļu juridiskās konsultācijas vadītāja L. Kalniņa.

— PSRS Ministru Padomes lēmumā «Par papildus pasākumiem iedzīvotāju nodrošināšanā ar pensijām» norādīts, ka pensiju pārrēķināšanu veic tikai tad, kad pagājuši desmit gadi kopš sākotnējās pensijas summas saņemšanas.

Atgriežoties pie publicētā

Pretrunas ir jāpārvar

Iespējams, ka parastam lasītājam īsais tekstiņš, kurš papildināja fotoilustrācijas rajona laikraksta 93. numura 1. lappusē, šķita ikdienišķs vēstījums, tikai informācija par «Lauktehnikas» rajona apvienības automobiļu tehniskās apkopes stacijas darbu un cilvēkiem. Un ne vairāk. Es kā speciālists palūkojos uz šo informāciju citādākām acīm, tā teikt, no iekšpuses. Liekas, vajadzētu priecāties, jo apkalpojošai organizācijai nav nemaz tik viegli izpelnīties labu slavu klientu vidū. Taču es, izlasījis īso frāzi par to, ka tehniskās apkopes stacija strādā ritmiski un kvalitatīvi, biju pārsteigts. Jo zinu, ka tas tā nav.

Patiešām, automašīnu tehniskās apkopes stacija plānus izpilda, atsevišķi tās darbinieki regulāri tos pat pārsniedz. Tomēr painteresēsimies, cik automašīnas ik mēnesi neiziet pirmo un otro tehnisko apkopi. Pārskatos viss kārtīgi iegrāmatots. Ja arī ir kādas pretenzijas, tad tikai no šoferu puses. Par kvalitāti liecina šādi fakti: atsevišķas mašīnas, izgājušas «tehnisko apkopi», nevar pat aizbraukt līdz vārtiem. Bet nesen uzsprāga akumulators tehnisko apkopi tikko izgājušam KamAZam, jo atslēdznieks nebija uzskatījis par vajadzīgu akumulatoram pat acis uzmest.

Manuprāt, tieši te arī «apslēpti» tie virsplāna procenti. Ja visi darbi tiktu veikti pēc labākās sirdsapziņas, apkopes stacija izpildītu labi ja pusi no plānotajiem apjomiem. Piemēram, grāmatveži ir aprēķinājuši (un ne bez izbrīna), ka katrai «Lauktehnikas» rajona apvienības automašīnai uz katras kameras ir pa diviem vulkanizācijas ielāpiem — tik «kvalitatīvi» strādā vulkanizācijas iecirknis.

Nedaudz par tehniskās apkopes stacijas remontzonu. Raugoties no «kosmiskiem augstumiem», liekas, ka arī šeit viss ir labākajā kārtībā. Tajā pašā laikā automašīnu, kura vajadzīga artēzisko aku skalošanai (un šis darbs jāveic tieši vasarā), remontē jau trešo (!) mēnesi. Stacijai gar to nav nekādas daļas — plāns taču pildās, un par to otro staciju nav jābēdā! Iespējams, ka stacijas priekšnieks aizbildināsies, ka nepietiek rezerves daļu vai laika. Tomēr, manuprāt, tas ir visai maz ticams. Kāpēc tad tehniskās apkopes stacijā atrod gan laiku, gan iespējas remontēt «svešas» mašīnas?

Tālāk gribu skart arī tās problēmas, par kurām bija runāts rakstā «Uz loģiska ekonomiska pamata» («Ļeņina Karogs», šī gada 6. augusta numurs).

Analizējot «Lauktehnikas» rajona apvienības struktūrvienību un 1019. autotransporta uzņēmuma savstarpējās attiecības, nonācu pie secinājuma, ka līela daļa apkopes staciju pilnībā var iztikt bez autotransporta uzņēmumu pakalpojumiem, bet par tiem līdzekļiem, kurus nākas maksāt šim uzņēmumam, stacija varētu uzturēt sagādniekus, kuri atbildētu par rezerves daļām un smērvielām. Arī šoferiem tad nenāktos kalpot «diviem kungiem», jo mašīnas viņi tik un tā remontē paši, bet ienākumos nākas «dalīties» ar automašīnu tehniskās apkopes stacijas atslēdzniekiem.

Kamēr katrai struktūrvienībai būs savs plāns un darba algu fonds, ieinteresētības nebūs. Kāda gan transporta darbiniekiem darīšana, ja lopkopības fermu apkalpošanas stacijai piesūtīts rēķins par saskābušu pienu vai par laikā nenomainītu dziļumsūkni. Tādā gadījumā sodiet autotransporta uzņēmumu, jūs teiksiet! Tomēr arī tas, manuprāt, nav pareizākais ceļš, kā panākt saskaņotību un savstarpējo saprašanos. Šeit jāmeklē citas iedarbības sviras — un pirmām kārtām ekonomiskās. Šajā ziņā laikrakstam taisnība.

Vārdu sakot, problēmu, kuras saistītas ar mūsu dzīves, tai skaitā arī ar saimnieciskā mehānisma pārkārtošanu, mums nav mazums. Un neviens cits mūsu vietā tās neatrisinās. Tomēr panākumus šajā jomā es negarantēju, jo pagaidām pārkārtojamies pārāk gausi, it kā negribot. Pat vairāk: esmu pārliecināts, ka vienai trešdaļai «vecā kaluma» darbinieku to izdarīt vispār diez vai būs pa spēkam. Mums, jaunajiem, pārkārtoties nemaz nevajag — galvenais ir uzņemt pareizu kursu.

Diemžēl šodien ne galvenie speciālisti, ne ieriņdas inženieri nav spējīgi kļūt par īstiem ražošanas komandieriem. Mums vienkārši nepietiek laika tādiem būt — mūžīgi vajag kaut ko sagādāt, sadabūt par katru cenu, lauzīt galvu, kā izgrozīties un izpildīt plānu. Speciālistam it visur kā ēna līdzi seko viena doma: kādos grēkos gan vēl apvainos tehniskās apkopes staciju, vai tikai tai atkal kārtējo reizi nebūs jāver vaļā savs (bet reizumis arī priekšnieka) naudas maks.

Tāpēc arī saimniekojam bailīgi. It kā atpakaļ skatīdamies: kaut nu tikai nesaērcināt kolhozu vai sovhozu no vienas puses un «Lauktehnikas» rajona apvienības otru struktūrvienību no otras puses, un galu galā, lai nenonāktu konfliktā ar paša sirdsapziņu.

Šīs pretrunas ir jāpārvar, pretējā gadījumā no pārkārtošanās nekas nesanāks.

J. MIVRINIEKS,
«Lauktehnikas» raiona apvienības pārvaldnieka vietnieks

Bibliotēkā — jaunas grāmatas

1987. gada novembrī PSKP, pasaules komunistiskā un strādnieku kustība, padomju tauta un visas pasaules darbaļaudis svinīgi atzīmē Lielā Oktobra —mūsu gadsimta galvenā vēsturiskā notikuma — 70. gadskārtu. Monogrāfijā **«Lielais Oktobris Latvijā»**, ko sastādījis A. Drīzulis, aplūkota Oktobra revolūcijas gatavošana un norise Latvijas teritorijā.

Kāda bija buržuāziskā valsts, tā saucamā «neatkarīgā» Latvija? Kā tā veidojās, kādas politiskās un ekonomiskās pretrunas to vajāja, kādi spēki tajā valdīja, uz ko viņi tiecās? Uz šiem jautājumiem atbilde dota krājumā ««**Neatkarīgā» Latvija — kāda tā bija**», kurā ievietoti fragmenti no tā laika buržuāziskās sabiedrības redzamu politisko darbinieku memuāriem.

Sērijā «Laikabiedrs» pazīstamā publiciste, LPSR Nopelniem bagātā kultūras darbiniece M. Salnāja jūs iepazīstinās ar dokumentālo aprakstu **«Uguns savaldīšana»**, kuru viņa veltījusi ražošanas apvienības «Latvijas stikls» kolektīvam. Autore stāsta par uzņēmumu, kurš nesen atzīmēja savu simtgadi, par tā slaveno revolucionāro pagātni, rāda, kā jaunatne turpina tēvu darba tradīcijas.

L. Riekstiņa tulkojumā no krievu valodas pie latviešu lasītājiem nonākusi V. Pekeļa grāmata **«Tavas izjūtas, cilvēk!»**. Autors bija viens no pirmajiem mūsu zemē, kas sāka popularizēt jauno zinātnes nozari — kibernētiku un šai tēmai veltīja daudzas grāmatas. Otra tematiskā aploce, pie kuras strādā V. Pekelis, ir cilvēka radošās spējas. Šai tēmai arī veltīta iepriekš minētā grāmata. Viņš runā arī par aktuāliem radošā darba organizācijas jautājumiem informācijas pārslodzes apstākļos. Grāmatā aplūkotas personības un kolektīva vadīšanas un tā pilnveidošanas problēmas.

Vācu zinātnieka un rakstnieka B. Gržimeka vārds lasītājiem nav svešs. Šoreiz varēsiet iepazīties ar viņa grāmatu **«Mēs nemaz neesam tādi»** (krievu val.). Autors ļaus jums uzminēt dažas dzīvnieku uzvedības mīklas. Vai suns māk skaitīt? Vai ziloņiem ir atmiņa? Kā guļ žirafes? Grāmata ir bagātīgi ilustrēta.

Tie, kuri vēlas kaut ko vairāk uzzināt par pieciem lielākajiem mūsu planētas okeāniem: Kluso, Indijas, Dienvidu, Atlantijas un Ziemeļu Ledus okeānu, varēs iepazīties ar A. Kondratova grāmatu **«Piecu okeānu atlantīdi»** (krievu val.).

Neklātienes ceļojumā uz Birmu aizvedīs S. Remešovas grāmata **«Zelta tempļu zeme»** (krievu val.). Delikāti, ar takta izjūtu autore apraksta šīs valsts paradumus un tradīcijas, dod ieskatu tās tautas sadzīvē un kultūrā. Grāmatā daudz krāsainā fotomateriāla, kas ļoti labi papildina interesanto stāstījumu.

Interesanta un ļoti pamācoša ir bulgāru autora P. Miladinova grāmata **«Visiem derīgi padomi un receptes»** (krievu val.). Mums sadzīvē rodas ne mazums tādu jautājumu, kurus risinot, palīgā jāsauc speciālists. Ja nu šoreiz pamēģināt pašiem? Interesanti ir tas, ka autors vispirms dod ieskatu mājsaimniecībā un sniedz padomus, kā vislabāk to organizēt. Plašs ir to jautājumu loks, ar kuriem jūs iepazīstinās autors. Interesantākie no tiem: dziju, audumu krāsošana ar dabiskām krāsvielām, respektīvi, ar augiem, audumu batikošana, dzīvokļa remonts, iekārtošana utt.

Rokdarbu mīļotājas ar patiku ielūkosies A. Zagrebajevas grāmatā **«Adīšana ar rokas adāmmašīnu»** (krievu val.). Grāmatā jūs varēsiet smelties padomus, kā adīt ar rokas adāmmašīnām «Severjanka», «Ņeva», «Ņeva-2», «Ukraina». Autore māca arī modelēšanu. Grāmatā doti daudzu modeļu paraugi. Tā ir krāsaini ilustrēta.

Lauksaimniecības speciālisti varēs iepazīties ar M. Mičenas sastādīto **«Rokasgrāmatu augu aizsardzībā»**. Lasītāji gūs atbildi uz jautājumiem par augu māju un augsnes dezinfekciju. Rokasgrāmata paredzēta augu aizsardzības speciālistiem, dārzkopjiem.

S. Rusanovs ir medicīnas zinātņu doktors, visu mūžu viņa vaļasprieks ir bijušas medības. Savā grāmatā **«Septiņdesmit medību gadi»** (krievu val.) viņš, ja tā var teikt, ir sakopojis labākās krievu medību tradīcijas, atspoguļojis to tehnisko pusi, ētiku, morāli.

Mūzikas mīļotāji saņem I. Lukašinskas monogrāfiju **«Ādolfs Skulte»**, kurā autore filigrāni izsekojusi profesora dzīves un darba gaitām, viņa mākslinieciskās personības tapšanas procesam.

P. Savicka apcere **«Līvija Endzelīna»** ļaus jums tuvplānā aplūkot vienu no mūsdienu latviešu mākslas spožākajām parādībām. Grāmatā jūs varēsiet skatīt visai savdabīgās gleznotājas portretus un it sevišķi klusās dabas.

I. Bunkšs ir kinorežisors, kurš jau 20 gadus vada skolēnu kinostudiju «Spektrs». Viņš ir pārliecināts — kinokamera, tā ir otrā redze, un kinoamatieris — tas ir amats. Varbūt jūs arī tā domāsiet, kad jums būs sava kinokamera un izstudēta I. Bunkša grāmata **«Tev, kinoamatieri!»**.

G. Repšes pirmā grāmata savus lasītājus atradīs jauniešu vidū, jo viņas grāmatiņā **«Koncerts maniem draugiem pelnu kastē»** dominējošā vibrējošā noskaņa sasaistās ar mūsdienu realitāti, neļauj dzīves jēgas vai mīlestības zudumiem un atradumiem kļūt abstrakti nenoteiktiem.

Ar aizrautību izlasīsiet A. Vālodzes pirmo garo stāstu **«Balodis lietus laikā»**. Tas ir vēstījums par studentiem, par cilvēka atbildību par otru cilvēku.

Klajā nākusi franču rakstnieka E. Zolā trilogijas otrā daļa — romāns **«Roma»**. Autors attēlo abata P. Fromāna tālākās gaitas, parāda, kā jaunais garīdznieks, uzturoties mūžīgajā pilsētā Romā, aizstāv pie pāvesta savu grāmatu, kā viņš pa grūtu maldu un vilšanās ceļu beidzot nonāk pie patiesās atziņas.

DZ. STUPĀNE,
rajona centrālās bibliotēkas bibliogrāfe

„Draudzības kausa" izcīņas sacensības

Jēkabpils rajona kolhoza «Vienība» jaunizveidotajā autokrosa trasē «Pilskalni» notika republikas «Draudzības kausa» izcīņas piektā posma sacensības ar baģijiem.

Sacensībās piedalījās 15 komandas, kurās bija 53 dalībnieki. Preiļu rajonu pārstāvēja Aglonas un Rušonas padomju saimniecību autobraucēji.

Pielijusī trase bija ļoti smaga un kļuva par īstu pārbaudījumu gan pašiem sportistiem, gan viņu vadītajiem baģijiem. Kā šajos smagajos apstākļos veicās preiliešiem?

Divpadsmitās klases baģiju braucienos Aglonas padomju saimniecības komanda, kurā bija Voldemārs Valainis un Jānis Kraupša, kopvērtējumā izcīnīja astoto vietu. Sliktā**k veicās rušoniešiem Pēterim Baško un Ivanam Sisojevam. Viņi komandu vērtējumā ieguva divpadsmito vietu.**

Cerams, ka turpmākajās sacensībās Preiļu autobraucēju rezultāti būs labāki.

M. JAUDZEMS,
sacensību galvenais tiesnesis, republikas kategorijas tiesnesis autosportā

Ai, jūs, rudzi, zeltainie! K. GAILUMA foto

Redaktors V. PETROVS

TV VIĻŅA

27. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Dokumentālā filma. 10.05 — Multiplikācijas filma. 10.35 — Koncertfilma. 11.05 — Bezrūpība ugunsgrēku cēlonis. 11.35 — Mākslas filma «Ugunīgās verstis». 12.55 un 18.00 — Ziņas. 18.15 — Pārkārtošanās: problēmas un perspektīvas. Valsts pieņemšana Alites mašīnbūves uzņēmumos. 18.45 — Koncerts. 19.15 — Starptautiskais turnīrs rokasbumbā par žurnāla «Nemūna» balvām. Vīrieši. «Granīts» (Kauņa) — «Dinamo» (Berlīne). 19.50 — Baleta skatuve. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Šodien — Padomju kino diena. Kino un televīzijas pasaulē. 22.45 —Ziņas.

28. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Koncertfilma. 10.05 —Dokumentālā filma «Šeit es dzīvoju». 10.25 — Multiplikācijas filma. 10.55 — Koncerts bērniem. 11.30 —Mākslas filma «Savējais». 12.50 un 18.00 — Ziņas. 18.15 — Ārstniecības augi. 18.45 — Jauno izpildītāju koncerts. 19.15 — Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu. Lietuvas kinostudijas dokumentālā filma «Pa Brīvības aleju». 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Sieviete un četri viņas vīrieši». 23.10 — Ziņas. 23.25 — Horeogrāfiskas miniatūras. 24.00 — Mākslas filma «Apstājies vilciens».

29. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana. Vingrojumu komplekss nedēļai. 10.00 — Dokumentālā filma «Toljati pilsēta». 10.30 — TV — skolēniem. Mācieties runāt angliski. 11.00 —Padomi vecākiem. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Koncertfilma. 12.45 — Mākslas filma «Moabīta burtnīca». 14.15 — Satiksmes noteikumi un pirmklasnieki. 14.40 — Inženieru klubs. Darbgaldu rūpniecības speciālista prestižs. 15.40 — Deju ritmos. 16.15 — Starptautiskais turnīrs rokasbumbā par žurnāla «Nemūna» balvām. Vīrieši. Fināls. 16.50 — Dokumetālā filma. 17.10 — Jaunatnes studija. 17.55 — Ziņas. 18.10 — Koncerttikšanās ar Lietuvas PSR Valsts konservatorijas absolventiem un prorektoru J. Antanaviču. 19.10 — Lietuvas PSR Nopelniem bagātā mākslinieka R. Buķaviča monoizrāde. 20.00 —«Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.50 — «Sopota-87». 23.20 — Ziņas. 23.35 — Mākslas filma «Tiesneses Ivanovas personīgā lieta». 00.55 — Dokumentālā filma «Deja — mana dzīve».

30. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana bērniem. 10.00 — Izdevniecība «Vituris» — bērniem. 10.35 — Nedēļas atbalss. 11.10 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.40 — Žurnāls gimenei. Uz jaunā mācību gada sliekšņa. 12.25 — Tautas mūzikas koncerts. 13.20 — Skolēniem. Jautri. Nezināmi. Interesanti. 14.00 — Šodien — Ogļraču diena. Dokumentālā filma «Ogles. Mūsu rūpes». 14.30 — Mākslas filma «Tiešā mantiniece». 16.00 — Regionālie konflikti — draudi mieram. 16.30 — Koncertfilma. 17.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un laudis. 18.00 — Ziņas. 18.15 — PSKP CK jūnija Plēnums par uzņēmumu pastāvību. 18.35 — Džeza mūzika. 19.15 — Mākslinieks Antans Martinaitis. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Noziegums kārtības vārdā». 23.1[illegible] — Ziņas.

RĪGAS 3. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ SKOLA

aicina mācīties 1987.—1988. mācību gadā šādās specialitātēs:
rūpniecisko iekārtu remontatslēdznieks,
universālvirpotājs.
Pieņem ar astoņu klašu izglītību, mācību ilgums 2 gadi.
rūpniecisko iekārtu remontatatslēdznieks,
metinātājs darbam ar pusautomātiem,
kinomehānikis,
vakuumiekārtu montētāja.
Pieņem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 10 mēneši.
Rasētājs konstruktors, kartogrāfs rasētājs.
Pieņem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi.
Mācību sākums 1. septembrī. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Ir kopmītne. Ir stipendija un piemaksa par labām sekmēm.
Iestājoties skolā, jāiesniedz:
izglītības dokuments,
raksturojums,
dzimšanas apliecības noraksts,
medicīniskā izziņa, forma Nr. 086/y,
4 fotogrāfijas 3x4 cm.
Skolas adrese: Rīgā, Dzirnavu ielā 117, telefons 288561.

JAUNAGLONAS 58. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs:
plaša profila traktorists mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 3 gadi),
pavārs (mācību ilgums — 3 gadi),
automašīnu remontatslēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums —3 gadi).
3. klases traktorists mašīnists (mācību ilgums — 1 gads),
mūrnieks montētājs (mācību ilgums — 1 gads),
govju mehanizētās slaukšanas meistars (mācību ilgums — 1 gads),
automašīnu remontatslēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums —1 gads).
Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Audzēkņi atrodas pilnīgā valsts apgādībā. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju — 10 rubļus.
Govju mehanizētās slaukšanas meistaru grupas audzēkņi saņem saimniecību stipendiju līdz 100 rubļiem.
Skolas adrese: Preiļu rajons p. n. Jaunaglona, 58. PTV. Telefons 65721 vai 65743.

Svētdien, 30. augustā, Preiļos un Līvānos notiks
PAPLAŠINĀTA RŪPNIECIBAS PREČU PĀRDOŠANA VEIKALOS UN UZ IELĀM.
Preiļu, Līvānu un Aglonas rūpniecības preču veikali strādās no plkst. 8.00 līdz 14.00.
Sabiedriskā ēdināšana piedāvās kulinārijas un konditorejas izstrādājumus, pankūkas, šašlikus veikalos un Preiļu universālveikala un Līvānu dzelzceļa stacijas laukumos.
Veiksmīgu iepirkšanos!
Rajona patērētāju biedrība

LAIKRAKSTA «ĻENINA KAROGS» REDAKCIJAI
vajadzīga
kvalificēta mašīnrakstītāja
darbam ar tekstiem latviešu valodā.
Alga — līdz 140 rubļiem mēnesī. Ir premiālā piemaksa.

Izsaku sirsnīgu pateicību Latvijas KP rajona komitejai, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejai, rajona agrorūpnieciskajai apvienībai, kolhozu un citu organizāciju kolektīviem, kuri piedalījās mana vīra, Pētera Buka, izvadīšanā.

Sieva

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI!

Sākusies parakstīšanās uz laikrakstiem un žurnāliem 1988. gadam. Neaizmirstiet laikus pasūtīt rajona laikrakstu

«ĻENINA KAROGS»!

Laikraksts «Ļenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22. sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13770 eks. (latv. val. 9819 eks., krievu val. 3951 eks.).
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 1186.